

РЕШЕНИЕ

№ 4861

гр. София, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 63 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА

при участието на секретаря ГАЛИНА ЦВ. ГОРАНОВА ШИПОВАЦ
като разгледа докладваното от КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА Гражданско дело № 20231110102248 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 от ГПК вр. с чл. 411 от Кодекса на застраховането /КЗ/.

Образувано е по искова молба на „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, с ЕИК: 121718407, подадена чрез процесуалния му представител – адв. А. Б., срещу ЗК „Лев инс“ АД, с ЕИК: 121130788, с която се иска ответникът **да бъде осъден** да заплати на ищеца сумата от **11 425.16 лева**, представляваща изплатено застрахователно обезщетение от ищеца на трето лице по застраховка „Каско+“ – по щета № 44012132131194, /в които не са включени ликвидационни разноски/, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба – 16.01.2023 г. до окончателното изплащане на вземането. Претендират се и разноски.

Претенцията първоначално е заявена като частична за сумата от 8000 лева – частичен иск от 12 173.15 лева, но впоследствие в последното открито съдебно заседание от 27.02.2024 г. е заявена в пълен размер от 11 425.16 лева.

В исковата молба се твърди, че на **21.10.2021 г.** на ул. Абагар № 22 в гр. София при маневриране е настъпило ПТП между т.а. марка „Мерцедес“, модел „Актрос“ с рег. № СВ **** НН и т.а. марка „Мерцедес“, модел „Актрос“, с рег. № СВ **** НН. Твърди се, че водачът на т.а. марка „Мерцедес“, модел „Актрос“ с рег. № СВ **** НН /И.Т./ извършвал маневра „движение на заден ход“, но без да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и може да извърши маневрата безопасно, в резултат на което със своята задна част ударил намиращия се зад него в спряло състояние т.а. марка „Мерцедес“, модел „Актрос“, с рег. № СВ **** НН като така му причинил

щети.

За станалото ПТП водачите съставили двустранен констативен протокол /ДКП/, доколкото нямало пострадали лица – като водачът на т.а. марка „Мерцедес“, модел „Актрос“ с рег. № СВ **** НН се подписал като виновен за ПТП.

Увреденият т.а. марка „Мерцедес“, модел „Актрос“, с рег. № СВ **** НН бил собственост на „Райфайзен лизинг“ ЕООД /към настоящия момент „Кей би си лизинг България“ ЕООД/ - отдаден под лизинг на „Спиди“ АД и досежно същия била сключена застраховка „Каско+“ при ищцовото дружество „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД – съгласно полица № 440121213007338/15.03.2021 г. със срок на действие от 12.04.2021 г. до 11.04.2022 г. Поради това и след ПТП собственикът на т.а. марка „Мерцедес“ с рег. № СВ **** НН се обърнал към ищеца и била образувана щета под № 44012132131194. Вследствие на удара т.а. марка „Мерцедес“ с рег. № СВ **** НН получил увреждания по предна броня, водачи фарове ляв и десен, датчици, радиатор, решетка и др., като автомобилът бил отремонтiran в сервиз. Стойността на ремонта възлизала на 12 158.15 лева и била заплатена от ищеца директно на сервиза / „Силвър стар Ритейл“ ЕАД/ – на 11.05.2022 г.

На следващо място се твърди, че от своя страна т.а. марка „Мерцедес“, модел „Актрос“ с рег. № СВ **** НН имал валидна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ при ответното дружество с период на валидност от 05.08.2021 г. до 04.08.2022 г. / ГО 89585877/ Доколкото ищецът заплатил стойността на щетите на увреденото лице, то се твърди, че в негова полза възникнало вземане срещу застрахователя на виновния водач – за сумата от 12 158.15 лева, както и 15 лева ликвидационни разноски. Поддържа се, че ищецът поканил ответника да му заплати процесната сума, но последният така и не извършил плащане. С тези аргументи се иска претенцията да бъде уважена.

С исковата молба са представени: полица № 440121213007338/15.03.2021 г. и ОУ към нея, ДКП за ПТП, искане за оценка на вреди, анкетна карта, свидетелство за регистрация на МПС, документ за ГТП и талон на водача, протокол за оглед на МПС, възлагателно писмо, приемопредавателен протокол, документи от сервиз, ликвидационен акт, преводно нареждане с опис, справка от ГФ относно „Гражданска отговорност на автомобилистите“, регресна покана и отговор.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК от страна на ответника по делото, е постъпил писмен отговор, в който предявеният иск се оспорва изцяло по **основание** и **размер**. В тази връзка на първо място ответникът изрично посочва, че не оспорва обстоятелството, че т.а. марка „Мерцедес“, модел „Актрос“ с рег. № СВ **** НН е имал валидна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ при ответното дружество към датата на ПТП. Не се оспорва и механизмът на ПТП, нито обстоятелството, че увреденият т.а. „Мерцедес“ е имал застраховка „Каско“ при ищцовото дружество към датата на ПТП, както и че той като застраховател по ГО на виновния водач е получил покана за доброволно плащане.

Ответникът обаче посочва, че в действителност и двата товарни автомобили, участващи в ПТП са собственост на едно и също лице – „Райфайзен лизинг“ ЕООД /към настоящия момент „Кей би си лизинг България“ ЕООД/ като са били отдадени под лизинг на „Спиди“ АД. Именно шофьор на последното при маневра на паркинг на дружеството куриерска фирма ударил друг ползван от фирмата товарен автомобил. Поради това и ответникът счита, че в случая не е налице хипотезата на чл. 493, ал. от КЗ – доколкото застрахователят по застраховката ГО отговарял за вреди от МПС към трети лица. Ако обаче собственикът на увреденото имущество и собственикът на автомобила, причинил увреждането, били едно и също лице, както в случая, то собственикът на увреденото имущество не представлявал трето лице по смисъла на закона.

Евентуално искът се оспорва по размер, като се сочи, че експерти на ответника също са прегледали документацията на ищеца по процесната щета, в която връзка и счита, че размерът на вредите е неправилно определен. Доколкото бил завишен – като не били съобразени средни пазарни цени и цени с влагане на алтернативни части и труд. Освен това се твърди, че част от вредите не били в причинна връзка с процесното ПТП.

С тези аргументи се иска отхвърляне на претенцията цялостно евентуално частично. Претендират се разноси за юрисконсулт.

Допълнително по делото от „Кей би си лизинг България“ ЕООД е представен талон на т.а. марка „Мерцедес“, модел „Актрос“ с рег. № СВ **** НН.

По делото е приета съдебно автотехническа експертиза /САТЕ/ - с вх. № 198022/11.07.2023 г.

В проведеното на 27.02.2024 г. съдебно заседание процесуалният представител на ищеца изразява становище за уважаване на иска. Представя списък на разноските.

Ответникът, редовно призован, изразява становище за отхвърляне на иска изцяло евентуално частично. Представя списък на разноските.

Софийският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните по делото не спорят, а и от представените писмени доказателства /застрахователна полица № 440121213007338/15.03.2021 г. „Каско+“/ се установява, че относно т.а. марка „Мерцедес“, модел „Актрос“, с рег. № СВ **** НН, собственост на „Райфайзен лизинг“ ЕООД /към настоящия момент „Кей би си лизинг България“ ЕООД/, но отдаден под лизинг на „Спиди“ АД, е налице имуществена застраховка „автокаска“ при ищцовото дружество със срок на действие от 12.04.2021 г. до 11.04.2022 г. – за сумата от 73 920 евро при премия от 897.25 евро, платима на две вноски.

Липсва спор / а и от проверка за сключена застраховка „Г.О.“, извършена от съда/ и че от своя страна т.а. марка „Мерцедес“, модел „Актрос“ с рег. №

СВ **** НН, също собственост на „Райфайзен лизинг“ ЕООД /към настоящия момент „Кей би си лизинг България“ ЕООД/, но отдаден под лизинг на „Спиди“ АД, е имал валидна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ при ответното дружество с период на валидност от 05.08.2021 г. до 04.08.2022 г.

Страните не спорят и че на **21.10.2021 г.** двата автомобила се намирали пред офис на дружеството „Спиди“ АД на ул. Абагар 22, в гр. София като т.а. марка „Мерцедес“, модел „Актрос“ с рег. № СВ **** НН, управляван от лицето И.Т., извършвал маневра „движение на заден ход“. Липсва спор, а и съгласно представения по делото ДКП от 21.10.2021 г., ПТП настъпило около 04.45 часа като при ПТП водачът на виновния автомобил с рег. № СВ **** НН /автомобил „А“/ ударил със своята задна част предната част на спрелия зад него т.а. с рег. № СВ **** НН. При това били нанесени щети по предната броня, фарове, датчици, радиатор и др. на пострадалия т.а. марка „Мерцедес“. ДКП носи подписите и на двамата водачи на участвалите в произшествието МПС като между страните по делото липсва спор, че виновен водач е И.Т., управлявала т.а. с рег. № СВ **** НН.

Предвид настъпилото ПТП и нанесените щети по т.а. с рег. № СВ **** НН, по делото липсва спор, че в ищцовото дружество била образувана щета № 44012132131194.

Видно от опис заключение по щета от 21.10.2021 г. при т.а. с рег. № СВ **** НН са увредени: облицовка предна броня, конзола, основа степенка, дифузьор радиатор, датчик и стойка дистреник, букса дистреник, водач преден фар десен и ляв, дневна светлина лява и решетка. За отстраняване на посочените щети се е наложил монтаж и демонтаж на детайли и подмяна, както и боя. Посочените операции като труд и материали са извършени за сумата от общо 12 158.15 лева. Ремонтът на увредения автомобил е извършен от доверен сервиз „Силвър стар Ритейл“ ЕАД. Представено е общо платежно нареждане с опис към него – за заплащане на сумата на сервиза. След издаване на ликвидационни актове сумата е преведена от „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД на доверения сервиз „Силвър стар Ритейл“ ЕАД на 11.05.2022 г.

Предвид плащането дружеството „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД се е обърнало към ответното дружество като застраховател на виновния водач по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“. В тази връзка и ищецът отправил регресна покана до ответника за заплащане на сумата от 12 173.15 лева – формирана от стойността на щетите и сумата от 15 лева ликвидационни разноски. От ответното дружество последвал отказ от плащане с аргумента, че собственикът на увреждащото МПС и на увредения автомобил са едно и също лице.

На последно място по делото е изготвена съдебно автотехническа експертиза. Видно от заключението по същата претърпените от т.а. с рег. № СВ **** НН вреди възлизат към датата на ПТП на стойност – **12 158.15 лева** по средни пазарни цени и на стойност **11 425.16 лева** – на база пазарни цени с влагане на алтернативни части и с цени на труд от доверени сервизи. Освен

това всички увреждания по т.а. с рег. № СВ **** НН, отразени в опис заключение по щета се намират в пряка и причинна следствена връзка с механизма на процесното ПТП.

Експертизата не е оспорена от страните като не са поставени допълнителни въпроси, нито е искана повторна експертиза. Поради това и доколкото липсват данни за заинтересованост на вещото лице съдът намира, че експертизата следва да бъде кредитирана.

Така установената фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Предявен е иск с правно основание по чл. 411, ал. 1 от КЗ вр. с чл. 45 от ЗЗД.

В тежест на ищеца е да докаже: 1) наличие на валидно сключен застрахователен договор към момента на застрахователното събитие – по застраховка „Каско“ между него и увреденото лице; 2) наличие на валидно сключен застрахователен договор към момента на застрахователното събитие – по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ между ответното дружество и причинителя на вредата; 3) настъпване на самото застрахователно събитие и механизма на същото; 4) уведомяване на застрахователя по „Каско“ за настъпването на събитието в срок; 5) установяване на размера на щетата, чието възстановяване се дължи; 6) заплащане на обезщетение в същия размер на увреденото лице /в случая на сервиза, извършил ремонта на увреденото МПС/ и 7) наличие на твърдените предпоставки за ангажиране на регресната отговорност на виновния водач спрямо неговия застраховател по задължителната застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ – а именно, че ПТП е настъпило по изключителна вина на водача, застрахован при ответника. При установяване на така посочените факти в тежест на ответника е да установи твърдените от него обстоятелства, които обуславят липсата на регресни права спрямо него.

В настоящия случай по делото липсва спор, че увреденият т.а. марка „Мерцедес“ с рег. № СВ **** НН е имал имуществена застраховка „Каско“ при ищеца – към датата на ПТП. Липсва спор и че т.а. марка „Мерцедес“ с рег. № СВ **** НН е имал задължителна застраховка „Г.О. на автомобилистите“ при ответното дружество – към датата на ПТП. На следващо място по делото липсва спор и относно датата на застрахователното събитие – а именно **21.10.2021 г.**, както и относно мястото на настъпване на същото – на ул. Абагар № 22 в гр. София при маневра на заден ход от увреждащия т.а. Липсва спор и че т.а. марка „Мерцедес“ с рег. № СВ **** НН е ударил т.а. марка „Мерцедес“ с рег. № СВ **** НН в областта на предна броня, поради което и последният е претърпял щети. Съгласно експертизата всички претърпени от пострадалия товарен автомобил щети са в пряка причинно следствена връзка с процесното ПТП, поради което възражението на ответника в този смисъл е неоснователно /като ответникът не е оспорил и САТЕ/.

Претенцията за възстановяването им е подадена своевременно, поради което и при ищеца е образувана щета. От САТЕ и писмените доказателства по

щетата се установяват вида на щетите по т.а. марка „Мерцедес“ с рег. № СВ **** НН – облицовка предна броня, конзола, основа степенка, дифузьор радиатор, датчик и стойка дистроник, букса дистроник, водач преден фар десен и ляв, дневна светлина лява и решетка. Установява се и че същите са отстранени след съответен ремонт като стойността на щетите възлиза на общо **11 425.16 лева** /по средни пазарни цени, до която сума е и увеличеният размер на иска/, в която част САТЕ не е оспорена от страните. На последно място по делото се установи и че ищецът е заплатил сумата от 12 158.15 лева /по-висок размер от исковия/ – на трето лице /сервиз/ за ремонт на пострадалия автомобил.

На последно място по делото е налице и спорен правен въпрос, доколкото собственик на двата автомобила е едно и също лице – дружество лизингодател, поради което ответното дружество счита, че същото не може да е и трето увредено лица по смисъла на КЗ. Това възражение обаче съдът също приема за неоснователно по арг. от т. 8 от Тълкувателно решение № 1/23.12.2015 г. по т.д. № 1/2014 г. на ОСТК на ВКС – макар и постановено при действието на КЗ – отм. В същото е посочено, че съгласно изричното законодателно разрешение в чл.257, ал.3 от КЗ отм. /сега чл. 477, ал. 3 от КЗ – *за трети лица по ал. 1 се смятат всички увредени лица с изключение на лицето, което отговаря за причинените вреди, както и всички правоимащи лица в резултат на неговата смърт. Правоимащите лица имат право на обезщетение за вредите, които произтичат само от качеството им на пострадали лица*/ за трети лица се смятат всички лица, с изключение на лицето, което отговаря за причинените вреди. Следователно всяко лице, извън делинквента, се явява трето лице по см. на цитираната разпоредба и като пострадало от деликт разполага с правото на пряк иск срещу застрахователя. За допустимостта на прекия иск е ирелевантно дали лицето е собственик на увреждащото моторно превозно средство и дали в това си качество е сключило договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, по който е страна. Допълнителен аргумент в подкрепа на изразеното разбиране е самата същност на имуществената застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, една от специфичните особености на която е, че застраховано е всяко лице, което ползва моторно превозно средство на законно основание и в този смисъл е отговорно за причинените при управлението му вреди – чл. 257, ал. 2 от КЗ.

В тази връзка и доколкото в случая собственикът на увреждащото МПС е претърпял вреди – върху друго свое МПС – като двата автомобила са управлявани от различни лица, то същият следва да има право на възстановяването им – съответно когато вредите са възстановени от застраховател по „Каско“ този застраховател да се суброгира в правата на увредения.

Поради това и исковата претенция е основателна в пълния заявен размер /съобразен със САТЕ при увеличението на иска в последно съдебно заседание/.

Доколкото се претендира законна лихва за забава от датата на исковата молба това искане също е основателно и следва да бъде уважено.

По исканията за разноси на страните:

Искане за разноси са заявили и двете страни:

Предвид изхода на делото такива се дължат само на ищеца.

Ищецът претендира разноси в размер на общо 2587.08 лева, от които 150 лева 1795.16 адвокатско възнаграждение с ДДС, 486.92 лева за държавна такса, 300 лева депозит за САТЕ и 5 лева за съдебно удостоверение, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК. От представените по делото платежни нареждания се установява, че посочените суми са действително заплатени. Предвид изхода на делото на ищеца се дължи сумата от 2582.08 лева – като съдът не признава разносите от 5 лева за съдебното удостоверение, доколкото същото макар и издадено никога не е получено и ползвано от ищеца.

Претенцията за разноси на ответната страна е неоснователна предвид изхода на делото.

Водим от горното, Софийският районен съд:

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК „Лев инс“ АД, с ЕИК: 121130788 и адрес на управление: гр. София, бул. Черни връх № 51Д **ДА ЗАПЛАТИ** на „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, с ЕИК: 121718407, с адрес на управление: гр. София, бул. Витоша № 89Б, сумата от **11 425.16 лева** /главница, без ликвидационни разноси/, представляваща изплатено застрахователно обезщетение от ищеца „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД на трето лице по застраховка „Каско+“ – по щета № 44012132131194, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба – **16.01.2023 г.** до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА ЗК „Лев инс“ АД, с ЕИК: 121130788 и адрес на управление: гр. София, бул. Черни връх № 51Д **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, с ЕИК: 121718407, с адрес на управление: гр. София, бул. Витоша № 89Б, сумата от общо **2582.08 лева**, представляваща разноси в настоящото исково производство по гр.д. № 2248/2023 г. на СРС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____